

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/127/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010939
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713010939.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jozefa Ryanta, na verejnom zasadnutí konanom 16.06.2015 prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 20.10.2014, sp. zn. 3T/156/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bola obžalovaná A. O. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodená spod obžaloby pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a), d), Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako poverený zamestnanec Centra voľného času P. so sídlom vo G., O. IV č. XXXX/X, okres G., na funkcii hospodára s pracovnou náplňou zabezpečovania výberu hotovosti do pokladne, vedenie pokladničnej knihy, zodpovedať za pokladničnú hotovosť a zabezpečovania stravovania pre zamestnancov, neodviedla na účet a ani do pokladne Centra voľného času P. finančné prostriedky, ktoré priebežne mesačne dostávala od zamestnancov Centra voľného času P. za predaj stravných lístkov, a to tým spôsobom, že za rok 2007 bolo zamestnancom vydaných 2100 stravných lístkov, kedy spolu za tieto lístky vybrala sumu 1.409,10 € (42.450,- Sk) a tieto finančné prostriedky neodviedla do pokladne,

za rok 2008 bolo zamestnancom vydaných 2099 stravných lístkov a 160 ks stravných lístkov bolo spotrebovaných nezisteným spôsobom, pričom za jeden stravný lístok bolo zaplatené 9,96 € (29,- Sk), teda spolu vybrala za stravné lístky sumu 2.174,56 € (65.511,- Sk), z ktorých odviedla do pokladne sumu 465,90 € (14.036,- Sk) a sumu 1.708,65 € (51.475,- Sk) neodviedla,

za január 2010 až marec 2010 bolo zamestnancom vydaných 440 stravných lístkov, kedy spolu za lístky vybrala sumu 498,74 €, z ktorých odviedla do pokladne sumu 354,94 € a sumu 143,80 € neodviedla,

a tieto neodvedené finančné prostriedky si prisvojila a použila pre svoju potrebu na nezistený účel, čím takýmto úmyselným konaním spôsobila Centru voľného času P. so sídlom vo G., O. IV č. XXXX/X, okres G. škodu vo výške 4.251,86 €,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodené Centrum voľného času P. so sídlom vo G. bolo odkázané s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil v podstate tým, že hodnotenie dôkazov okresným súdom nebolo celkom priliehavé, pretože ich vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovanej. Vykonaným dokazovaním boli

preukázané všetky znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a), d) Tr. zák.

V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na výpoveď svedkyne H.. X. F. a závery znaleckého posudku H.. A. Q.. Vzhľadom na časové obdobie páchania činu od roku 2007 do marca 2010 vyplýva určitá systematickosť a cielenosť v konaní obžalovanej, čo by mohlo svedčiť o jej úmyselnom konaní a je nepravdepodobné, že k schodku došlo len z nedbanlivosti. Obžalovaná podpísala aj uznanie záväzku, čo nasvedčuje, že si mohla byť vedomá nie úplne štandardnej práce. Nelogicky tak vyznieva na jednej strane tvrdenie obžalovanej o nevine a na druhej strane uznanie dlhu.

V posudzovanom prípade nešlo o pracovnoprávny vzťah, pretože bolo preukázané, že prevzaté finančné prostriedky za stravné lístky obžalovanou, sa tieto v pokladni, resp. na inej položke neocitli. Konanie obžalovanej tak nesie prvky úmyselného konania a prípadné nepriaznivé pracovné podmienky nie sú dôvodom na zbavenie zodpovednosti, a to hlavne vo vzťahu k pravidelne vedenému účtovníctvu z jej strany.

Vzhľadom na uvedené odvolateľ považoval oslobodzujúci výrok za nesprávny, ktorý neodráža zistený skutkový stav, pretože dôkazy vyhodnotil okresný súd iba v prospech obžalovanej.

Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovanú podaná, vrátane preverenia jej obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň stručne, ale presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovanej, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o neexistencii zavinenia obžalovanej na spáchaní žalovaného prečinu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. stručne, ale jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke neviny obžalovanej.

Dôvody napadnutého rozsudku sú totiž zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Keďže si ich odvolací súd v celom rozsahu osvojil, preto z dôvodu stručnosti v podrobnostiach na ne len poukazuje.

Zároveň dodáva, že len z konštatovania znalkyne, že „nevznikol priestor, kde by sa mali nachádzať peniaze za stravné lístky“, nemožno bez ďalšieho vyvodiť záver, že obžalovaná si peniaze prisvojila. Znalkyňa uzavrela, že účtovníctvo bolo neprehľadné, až zmätočné, pričom zúčtovanie stravných lístkov bolo nejednotné a za tento stav bolo zodpovedné zúčtovacie stredisko. Navyiac treba zdôrazniť, že znalkyňa H.. Q. nemala k dispozícii prvotné účtovné doklady a objektívne sa preto nemohla vykonať podrobná analýza jednotlivých položiek. Nakoniec treba uviesť, že nebol produkovaný žiadny dôkaz,

že obžalovaná si prisvojila finančné prostriedky a mala tieto použiť pre svoju potrebu, keď neboli preskúmané všetky rozdiely medzi ručne vedenou evidenciou v Centre voľného času a účtovníctvom, ktoré viedlo zúčtovacie stredisko mesta Zvolen.

Keďže nebolo preukázané úmyselné zavinenie obžalovanej, ktorá uznala ale manko, z ktorého ku 31.05.2015 uhradila čiastku 2.567,- €, krajský súd v zhode s názorom prvostupňového súdu dospel k záveru, že žalovaný skutok nie je trestným činom. Prokurátor totiž nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. len z domnienok a hypotéz, pretože takýto stav vyvoláva vážne pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu veci a neumožňuje úvahy prokurátora o tom, že obžalovaná mala byť dôvodne postavená pred súd. Len samotná skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi okresného súdu, nemôže sama o sebe viesť krajský súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených prvostupňovým súdom.

Postup okresného súdu pri hodnotení dôkazov bol podľa názoru odvolacieho súdu totiž v súlade s dôležitou zásadou trestného konania - v pochybnostiach v prospech obvineného, krajský súd potom odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Oslobodzujúci výrok našiel výraz aj vo výroku o náhrade škody, keď správne okresný súd poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.